

OPATROWAĆ SIĘ (8) *vb impf*

się (7), się (1).

Oba o oraz oba a jasne.

inf opatrować się (2). ◊ *praes 1 sg* opatruję się (4). ◊ *3 sg* opatruje się (1). ◊ *con 3 pl subst* by się opatrowali (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. Zabezpieczać się, przewidywać, rozpatrywać; prospicere (sibi) Mącz, Cn; consulere, praecavere Mącz; providere sibi, munire se Cn (4) : Praecaveo, Wyłtrzegam fie/ opatruję fie Mącz 42a, 406b.

opatrować się na co (2): In longitudinem consulere, Opátrować fie ná dałą. Mącz 63c, 406b.

2. Zaopatrywać się [w co] (1) : Aquor – W wodę ízie opatruję. *Calep* 86a.

3. W funkcji strony biernej (3) :

a. Być zapewnianym, dostarczanym (2) :

opatrować się z czego (1): Aby zdobr Krolewłkich potrzeby się Coronne/ y Máieftátu Krolewłkiego opátrowáli/ bez Poborow częłtych/ y gnąbienia poddánych *BiałKaz* K4v.

opatrować się za co (1): potrzebá [...] nie máłéy fummy pieniędzy/ zá któreby fie ludzie przyjmowác y inłzé potrzeby do tákiéy woyny należácé opátrowác mogły *SarnStat* 440.

b. Być zagwarantowanym [komu ze zdaniem podmiotowym] (1) : VKazáli tákże liłt náłz [...] którym opátruie fie im to: áby Kupcy y Furmání nie ná Kęty/ [...] ieždźili: iedno ná Oświęcím *SarnStat* 967.

Synonim: 1. przestrzegać się.

Formacje współrdzenne cf PATRZYĆ.